Ročník 1985

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA | SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 29 | Vydána dne 6. prosince 1985 | Cena Kčs 2,—

OBSAH:

100. Nařízení vlády Československé socialistické republiky, kterým se mění a doplňuje nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 161/1980 Sb., o finančním hospodaření výrobních hospodářských jednotek a podniků

101. Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky o určení vybraných lesních výrobků a organizací oprávněných k jejich nákupu

102. Vyhláška Ministerstva lesného a vodného hospodárstva Slovenskej socialistickej republiky o určení vybraných lesných výrobkov a organizácií oprávnených na ich nákup

103. Vyhláška předsedy Státní banky československé o poskytování úvěrů a o úrokových sazbách

104. Vyhláška Státní plánovací komise o palivových a energetických základnách

105. Vyhláška Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj o experimentálním ověřování ve výstavbě

100

NAŘÍZENÍ VLÁDY

Československé socialistické republiky

ze dne 24. října 1985,

kterým se mění a doplňuje nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 161/1980 Sb., o finančním hospodaření výrobních hospodářských jednotek a podniků

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje k provedení hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 45/1983 Sb.), zákona č. 53/1966 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 124/1976 Sb.), zákona č. 134/1970 Sb., o pravidlech státního rozpočtu československé federace a o zásadách hospodaření s rozpočtovými prostředky státních rozpočtů federace a republik (rozpočtová pravidla), a zákona č. 161/1982 Sb., o odvodech do státního rozpočtu:

Čl. I

Nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 161/1980 Sb., o finančním hospodaření výrobních hospodářských jednotek a podniků, se mění a doplňuje takto:

1. § 5 odst. 1 zní:

„(1) Výrobní hospodářská jednotka používá zisku v tomto pořadí:

a) k odvodům a platbám daní prováděným výrobní hospodářskou jednotkou do státního roz-

počtu, do rozpočtu národního výboru a do státních fondů;

b) k přídělům do obratového fondu;

c) k přídělům do investičního fondu;

d) k přídělům do fondu technického rozvoje;

e) k přídělům do rezervního fondu;

f) k přídělům do fondu kulturních a sociálních potřeb a do fondu odměn;

g) k dalším účelům stanoveným zvláštními předpisy;

h) k dodatkovému odvodu nadřízenému ústřednímu orgánu.".

2. § 8 odst. 1 zní:

„(1) Výrobní hospodářská jednotka zřizuje

a) fond investiční,

b) fond technického rozvoje, pokud zvláštní předpis[1]) nestanoví jinak,

c) fond odměn,

d) fond kulturních a sociálních potřeb,

e) fond rezervní,

f) fond hmotné stimulace vývozu.".

3. V § 8 odst. 4 se slova „bod 1 a 3 a písm. b) bod 1 až 3" nahrazují slovy „až d)".

4. § 8 odst. 5 zní:

„(5) Rozsah tvorby a používání fondů uvedených v odstavci 1 písm. a) až c), popřípadě v odstavci 2 upravuje statut výrobní hospodářské jednotky.[2])".

5. § 9 odst. 1 zní:

„(1) Rezervní fond výrobní hospodářské jednotky se tvoří

a) přídělem ze zisku výrobní hospodářské jednotky,

b) převodem nerozděleného zisku podle § 5 a 10,

c) přídělem z fondu hmotné stimulace vývozu,

d) převodem z dalších zdrojů stanovených zvláštními předpisy.".

6. V § 9 odst. 2 se na konci připojuje tato věta: „Do stanoveného limitu maximálního zůstatku fondu se zahrnuje nerozdělený zisk podniků začleněných do výrobní hospodářské jednotky převáděný do následujícího roku (§ 10 odst. 3).".

7. § 9 odst. 3 zní:

„(3) Rezervní fond výrobní hospodářské jednotky se používá

a) ke krytí potřeb uvedených v § 5 odst. 1 a § 10 odst. 1 a k účelům stanoveným zvláštním předpisem;[3]) přitom ke krytí potřeb, které výrobní hospodářská jednotka a podniky do ní začleněné nejsou povinny zabezpečovat, pouze tehdy, pokud tím nedojde k oslabení odpovědnosti za výsledky hospodaření,

b) ke krytí ztrát, popřípadě vyšších nákladů nebo nižších výnosů vzniklých podnikům z rozhodnutí výrobní hospodářské jednotky,

c) ke krytí ztrát a rizik vyplývajících z vývozu, pokud k jejich krytí není určen jiný účelový fond,

d) ke krytí výdajů v socialistickém soutěžení podle zvláštního předpisu,[4])

e) ke krytí ztrát z fyzické likvidace nepoužitelných zásob a z prodeje nepotřebných zásob, pokud k jejich krytí není určen jiný účelový fond,

f) ke krytí nákladů přesahujících plánované náklady na přípravu a ověření nových výrobků a technologií,

g) ke krytí rizik z výzkumné a vývojové činnosti organizací výzkumné a vývojové základny začleněných do výrobní hospodářské jednotky,

h) k převzetí záruky za bankovní úvěr,

i) k dalším účelům stanoveným na návrh nadřízeného ústředního orgánu příslušným ministerstvem financí; ministerstvo financí České socialistické republiky a ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky přitom postupují v dohodě s federálním ministerstvem financí.".

8. § 10 zní:

„§ 10

(1) Podnik používá zisku v tomto pořadí:

a) k odvodům a platbám daní prováděným podnikem do státního rozpočtu, do rozpočtu národního výboru a do státních fondů;

b) k odvodu výrobní hospodářské jednotce;

c) k přídělům do obratového fondu;

d) k přídělům do investičního fondu;

e) k přídělům do fondu technického rozvoje;

f) k přídělům do fondu odměn na základě schválení nadřízeného ústředního orgánu (§ 23) a k přídělům do fondu kulturních a sociálních potřeb;

[1]) Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 118/1984 Sb., o financování neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky.

[2]) § 13 a 14 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 91/1974 Sb., o organizaci výrobních hospodářských jednotek a o jejich statutech.

[3]) Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 98/1985 Sb., o usměrňování mzdových prostředků.

[4]) Vyhláška federálního ministerstva financí č. 90/1972 Sb., o financování některých zařízení podnikové společenské spotřeby a některých činností státních hospodářských organizací a organizací zahraničního obchodu.

g) k dalším účelům stanoveným zvláštními předpisy, a to se souhlasem výrobní hospodářské jednotky.

(2) Nestačí-li zisk ke krytí potřeb uvedených v odstavci 1 písm. b) až g), podnik pokryje tyto potřeby v rozsahu schváleném výrobní hospodářskou jednotkou.

(3) Zisk, který nebyl rozdělen podle odstavce 1, zvýšený popřípadě o další zdroje k rozdělení, převede podnik koncem roku do následujícího roku nebo do rezervního fondu výrobní hospodářské jednotky, a to ve výši předem stanovené výrobní hospodářskou jednotkou.".

9. § 14 včetně nadpisu zní:

„§ 14

Fondy podniku

(1) Podnik zřizuje

a) fond obratový, pokud zvláštní předpis[5]) nestanoví jinak,

b) fond investiční,

c) fond technického rozvoje, pokud zvláštní předpis[1]) nestanoví jinak,

d) fond odměn,

e) fond kulturních a sociálních potřeb.

(2) Způsob tvorby a použití fondů uvedených v odstavci 1 upravují zvláštní předpisy.[6])

(3) Při stanovení rozsahu tvorby a používání fondů uvedených v odstavci 1 písm. a) až d) na úrovni podniku se postupuje obdobně podle § 8 odst. 5.

(4) Podnik může se souhlasem nadřízeného ústředního orgánu vydaným v dohodě s příslušným ministerstvem financí zřizovat další účelové fondy (např. rizikový fond). Způsob tvorby a použití těchto fondů stanoví nadřízený ústřední orgán v dohodě s příslušným ministerstvem financí.".

10. § 17 odst. 2 zní:

„(2) Zisk, který nebyl rozdělen obdobně podle § 5 odst. 1, zvýšený popřípadě o další zdroje k rozdělení, převede podnik koncem roku ve výši předem stanovené nadřízeným ústředním orgánem do svého rezervního fondu (§ 19 odst. 3) nebo jej převede do resortního rezervního fondu.".

11. § 19 zní:

„§ 19

(1) Podnik zřizuje

a) fond obratový, pokud zvláštní předpis[5]) nestanoví jinak,

b) fond investiční,

c) fond technického rozvoje, pokud zvláštní předpis[1]) nestanoví jinak,

d) fond odměn,

e) fond kulturních a sociálních potřeb.

(2) Způsob tvorby a použití fondů uvedených v odstavci 1 upravují zvláštní předpisy.[6])

(3) Organizace výzkumné a vývojové základny, oborové podniky bez přidružených národních podniků, popřípadě účelových organizací a podniky, které zřizují fond hmotné stimulace vývozu, zřizují též rezervní fond; ostatní podniky, s výjimkou organizací zahraničního obchodu, mohou zřizovat rezervní fond podle rozhodnutí nadřízeného ústředního orgánu.

(4) Podnik (s výjimkou uvedenou v § 21) může zřídit fond hmotné stimulace vývozu. Způsob tvorby a použití tohoto fondu stanoví federální ministerstvo financí.

(5) Podnik může se souhlasem nadřízeného ústředního orgánu, vydaným v dohodě s příslušným ministerstvem financí zřizovat další účelové fondy. Způsob tvorby a použití těchto fondů stanoví nadřízený ústřední orgán v dohodě s příslušným ministerstvem financí.".

12. Za § 19 se vkládá § 19a, který včetně nadpisu zní:

„§ 19a

Rezervní fond podniku

(1) Rezervní fond podniku se tvoří

a) přídělem ze zisku, jehož maximální výši stanoví nadřízený ústřední orgán v rámci svého finančního plánu,

b) převodem nerozděleného zisku podle § 17 odst. 2,

c) přídělem z fondu hmotné stimulace vývozu,

d) převodem z dalších zdrojů stanovených zvláštními předpisy.

(2) Rezervní fond podniku se používá obdobně podle § 9 odst. 3 písm. a), c), e), f) a i); přitom se však nepoužívá k účelům stanoveným zvláštním předpisem.[3])

(3) Limit maximálního zůstatku rezervního fondu podniku stanoví nadřízený ústřední orgán. Částka převyšující limit se převede koncem roku do resortního rezervního fondu.

---

[5]) Vyhláška federálního ministerstva financí č. 109/1985 Sb., o financování oběžných prostředků.

[6]) Vyhláška č. 109/1985 Sb.
Vyhláška federálního ministerstva financí a předsedy Státní banky československé č. 162/1980 Sb., o financování reprodukce základních prostředků, ve znění vyhlášky č. 108/1985 Sb.
Vyhláška č. 118/1984 Sb.
Vyhláška č. 98/1985 Sb.
Vyhláška federálního ministerstva financí a Ústřední rady odborů č. 165/1980 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb.

(4) Peněžní prostředky rezervního fondu podniku se vedou na běžném účtu u Státní banky československé.".

13. § 20 odst. 2 zní:

„(2) Způsob tvorby a použití rezervního fondu stanoví nadřízený ústřední orgán, a to pokud jde o organizace řízené orgány federace, v dohodě se Státní komisí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj a s federálním ministerstvem financí, a pokud jde o organizace řízené orgány republik, v dohodě s Českou komisí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj, popřípadě se Slovenskou komisí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj a s ministerstvem financí České socialistické republiky, popřípadě s ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky.".

14. § 23 zní:

„§ 23

Ústřední orgány provádějí v rámci své řídicí činnosti přerozdělování zdrojů a prostředků mezi výrobními hospodářskými jednotkami a přímo řízenými podniky, zřizují resortní účelové fondy a schvalují rozsah tvorby a používání fondů na úrovni výrobních hospodářských jednotek a podniků do nich začleněných, v rámci stanoveném zvláštními předpisy,[7]) podle reálných podmínek centralizace řídicích funkcí.".

15. § 24 zní:

„§ 24

(1) Ústřední orgán zřizuje

a) resortní rezervní fond,

b) resortní fond technického rozvoje,

c) resortní investiční fond k přerozdělování odpisů.

(2) Způsob tvorby a použití resortního fondu technického rozvoje upravuje zvláštní předpis.[1])

(3) Ústřední orgán může se souhlasem příslušného ministerstva financí zřizovat další účelové fondy. Způsob tvorby a použití těchto fondů stanoví ústřední orgán v dohodě s příslušným ministerstvem financí.".

16. § 25 odst. 1 zní:

„(1) Resortní rezervní fond se tvoří

a) centralizací nadlimitních zůstatků rezervních fondů výrobních hospodářských jednotek a přímo řízených podniků,

b) přídělem části zisku centralizovaného z dodatkových odvodů přímo řízených podniků do výše stanovené v rámci finančního plánu ústředního orgánu,

c) převodem nerozděleného zisku přímo řízených podniků podle § 17 odst. 2,

d) ze sankcí placených podle § 72 odst. 2.".

17. § 25 odst. 2 zní:

„(2) Resortní rezervní fond se používá pro výrobní hospodářské jednotky a přímo řízené podniky obdobně podle § 9.".

18. § 26 se vypouští.

19. V § 27 v první větě se vypouštějí slova „a resortního fondu technického rozvoje" a na konci § 27 se připojuje tato věta: „Do stanoveného limitu maximálního zůstatku fondu se zahrnují zůstatky rezervních fondů přímo řízených podniků (§ 19a) a zůstatek zisku centralizovaného na resortním účtě přerozdělování zisku, převáděný do následujícího roku (§ 29 odst. 3).".

20. § 29 se doplňuje odstavci 3 a 4, které znějí:

„(3) Vznikne-li koncem roku v důsledku rozdílu mezi skutečným a plánovaným vytvářením a používáním zdrojů na resortním účtě přerozdělování zisku přebytek zdrojů, použije se jako zdroj ve finančním plánu následujícího roku k účelům stanoveným tímto nařízením.

(4) Peněžní prostředky účtu přerozdělování zisku se vedou na samostatném účtu u Státní banky československé.".

21. § 30 včetně nadpisu zní:

„§ 30

Přerozdělování odpisů na úrovni ústředního orgánu

(1) Přerozdělování odpisů na úrovni ústředního orgánu se provádí mezi přímo řízenými podniky a výrobními hospodářskými jednotkami. Odpisy se centralizují v resortním investičním fondu.

(2) Finančních zdrojů centralizovaných v resortním investičním fondu se používá

a) k odvodům do státního rozpočtu (§ 69, 70),

b) k přídělům do investičních fondů přímo řízených podniků a výrobních hospodářských jednotek maximálně ve výši stanovené finančním plánem.

(3) Zůstatek resortního investičního fondu se převede koncem roku do následujícího roku.

(4) Peněžní prostředky resortního investičního fondu se vedou na samostatném účtu u Státní banky československé.".

22. § 31 se vypouští.

23. V § 33 odst. 1 se na konci druhé věty připojují slova „a aby jim přitom ponechala zdroje

[7]) Vyhláška č. 109/1985 Sb.
Vyhláška č. 162/1980 Sb., ve znění vyhlášky č. 108/1985 Sb.
Vyhláška č. 118/1984 Sb.
Vyhláška č. 98/1985 Sb.

ze zisku jimi vytvořeného ke krytí plánovaných potřeb.“.

24. § 34 odst. 2 zní:

„(2) Centralizovaných odpisů se používá

a) k odvodu uloženému nadřízeným ústředním orgánem,

b) k přídělu do investičního fondu výrobní hospodářské jednotky.“.

25. § 37 se vypouští.

26. § 39 včetně nadpisu zní:

„§ 39

Použití zisku podniku

(1) Podnik řízený zemědělskou správou nebo ústředním orgánem používá zisku v pořadí stanoveném obdobně podle § 5 odst. 1, podnik začleněný do výrobní hospodářské jednotky v pořadí stanoveném obdobně podle § 10 odst. 1.

(2) Nestačí-li zisk ke krytí potřeb uvedených v § 5 odst. 1 písm. b) až h), popřípadě v § 10 odst. 1 písm. b) až g), podnik pokryje tyto potřeby v rozsahu schváleném nadřízeným orgánem.

(3) Podnik používá zisku k dalším účelům stanoveným zvláštními předpisy se souhlasem nadřízeného orgánu.“.

27. § 42 včetně nadpisu zní:

„§ 42

Fondy podniku

Pro fondy podniku platí obdobně § 19 s tím, že rezervní fond zřizuje podnik podle zvláštního opatření nadřízených orgánů.[8])“.

28. V § 43 odst. 1 se vypouštějí slova „s tím, že s výjimkou výrobní hospodářské jednotky technických služeb nezřizuje fond rozvoje.“.

29. V § 43 odst. 2 se za slovo „§ 24“ vkládají slova „a 25“ a na konci věty se nahrazují slova „32 a § 37“ slovy „30 a § 32.“.

30. § 44 zní:

„§ 44

Ustanovení této části se vztahují

a) na podniky

1. řízené federálním ministerstvem dopravy,
2. řízené federálním ministerstvem spojů,
3. státních lesů,
4. vodního hospodářství (podniky povodí, investorské vodohospodářské organizace a vodohospodářské opravny),
5. státního filmu,
6. geodézie a kartografie,
7. peněžnictví a pojišťovnictví,
8. Intergeo,

b) na výpočetní střediska, jsou-li státními hospodářskými organizacemi,

c) na výrobně hospodářské organizace federálního ministerstva národní obrany s výjimkou vojenských lesů a statků.“.

31. V § 46 se vypouští druhá věta.

32. V § 48 se vypouští odstavec 2.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2 a zní:

„(2) Při zúčtování odvodu volného zůstatku zisku koncem roku se provádí odvod zisku vytvořeného z veškeré činnosti podniku, zjištěného v účetnictví, který nebyl přidělen do fondů podniku podle zvláštních předpisů[6]) nebo do dalších účelových fondů zřizovaných obdobně podle § 19 odst. 5 anebo nebyl použit k dalším účelům stanoveným zvláštními předpisy, pokud zvláštní předpisy[9]) nestanoví jinak.“.

33. § 50 včetně nadpisu zní:

„§ 50

Příspěvek na sociální zabezpečení

(1) Sazba příspěvku na sociální zabezpečení u podniků řízených federálním ministerstvem dopravy a federálním ministerstvem spojů, u podniků geodézie a kartografie, výpočetních středisek, u o. p. Vojenské stavby, u Vojenských lázeňských a rekreačních zařízení, s výjimkou organizací výzkumné a vývojové základny, činí 10 % ze základu.

(2) Podniky peněžnictví a pojišťovnictví příspěvek na sociální zabezpečení neodvádějí.“.

34. V § 51 odst. 1 ustanovení označené písm.

a) se vypouští a ustanovení označené písm. b), c),

d) se označují písm. a), b), c).

35. V § 52 odst. 1 písm. a) se nahrazuje slovo „bonifikace“ slovem „zdržného“.

36. V § 52 odst. 1 se za písm. a) vkládá nové písm. b) v tomto znění:

„b) federální ministerstvo spojů zřizuje fond hmotné stimulace příjmů z mezinárodního spojového provozu,“.

---

[8]) Instrukce pro tvorbu a použití rezervních fondů ve státních hospodářských organizacích v odvětví zemědělství a výživy (Věstník ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky, částka 5/1973). Směrnice pro tvorbu a použití rezervních fondů ve státních hospodářských organizacích v odvětví zemědělství Slovenské socialistické republiky (Věstník ministerstva zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky, částka 15/1974).

[9]) Např. § 4 odst. 1 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 40/1982 Sb., o dodatkovém odvodu a postihu za překročení závazných limitů odběru některých druhů ropných výrobků, ve znění pozdějších předpisů.

Dosavadní písm. b) se označuje jako písm. c).

37. § 54 včetně nadpisu zní:

„§ 54

Použití zisku podniku

(1) Podnik používá zisku v tomto pořadí:

a) k odvodům a platbám daní do státního rozpočtu, do rozpočtu národního výboru a do státních fondů;

b) k přídělům do obratového fondu;

c) k přídělům do investičního fondu;

d) k přídělům do fondu technického rozvoje;

e) k přídělům do fondu oprav;

f) k přídělům do fondu odměn a do fondu kulturních a sociálních potřeb;

g) k dalším účelům stanoveným zvláštními předpisy;

h) k dodatkovému odvodu příslušnému národnímu výboru k přerozdělení zdrojů.

(2) Nestačí-li zisk ke krytí potřeb uvedených v odstavci 1 písm. b) až h), podnik pokryje tyto potřeby v rozsahu schváleném příslušným národním výborem.

(3) O zisku zvýšeném popřípadě o další zdroje k rozdělení, který nebyl rozdělen podle odstavce 1, rozhodne koncem roku příslušný národní výbor při ročním zúčtování dodatkového odvodu ze zisku k přerozdělení.“.

38. § 56 se doplňuje odstavcem 4, který zní:

„(4) Podnik přímo řízený krajským národním výborem, Národním výborem hlavního města Prahy nebo Národním výborem hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy (dále jen „krajský národní výbor“) provádí též odvod příspěvku do fondu technického rozvoje krajského národního výboru podle zvláštního předpisu.[1])“.

39. § 57 odst. 1 zní:

„(1) Podnik zřizuje

a) fond obratový, pokud zvláštní předpis[5]) nestanoví jinak,

b) fond investiční,

c) fond technického rozvoje, pokud zvláštní předpis[1]) nestanoví jinak,

d) fond oprav; způsob tvorby a použití stanoví zvláštní předpisy,

e) fond odměn,

f) fond kulturních a sociálních potřeb.“.

40. V § 57 se vypouští odstavec 2.

Dosavadní odstavce 3, 4, 5 se označují jako odstavce 2, 3, 4.

41. V § 57 odst. 4 se slova „odstavcích 1 a 2“ nahrazují slovy „odstavci 1 s výjimkou písm. d)“.

42. V § 62 odst. 2 v první větě se slova „fondu výstavby“ nahrazují slovy „investičního fondu“.

43. V § 63 odst. 1 se na konci věty připojují slova „popřípadě odst. 4.“.

44. V § 64 se vypouští odstavec 1 a odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 1 a 2.

45. V § 65 odst. 1 a 4 se slova „ve fondu výstavby“ a „ve fondech výstavby“ nahrazují slovy „v investičním fondu“ a „v investičních fondech“.

46. § 65 se doplňuje odstavcem 6, který zní:

„(6) Krajský národní výbor může zřizovat též fond technického rozvoje; způsob tvorby a použití fondu upravuje zvláštní předpis.[1])“.

47. V § 66 včetně nadpisu se nahrazují slova „fond výstavby“ a „fondu výstavby“ slovy „investiční fond“ a „investičního fondu“.

48. § 67 včetně nadpisu zní:

„§ 67

Rezervní fond národního výboru

(1) Rezervní fond národního výboru se tvoří

a) z dodatkových odvodů ze zisku podniků uvedených v hlavě 1 části čtvrté; tyto odvody stanoví příslušný národní výbor jednotlivým podnikům diferencovaně v zásadě na delší než roční období (např. formou diferencovaných procentních sazeb ze zisku) tak, aby jim k podpoře účinnosti podnikového chozrasčotu ponechal zdroje ze zisku jimi vytvořeného ke krytí plánovaných potřeb,

b) ze sankcí podle § 72 odst. 2,

c) převodem nerozděleného zisku podniků podle § 54 odst. 3.

(2) Rezervní fond národního výboru se používá

a) ke krytí plánované ztráty, popřípadě plánovaného nedostatku zisku podniků k rozdělení,

b) k doplnění zisku podniků k rozdělení ke krytí potřeb uvedených v § 54 odst. 1 a k účelům stanoveným zvláštním předpisem;[3]) přitom ke krytí potřeb, které podniky nejsou povinny zabezpečovat, pouze tehdy, pokud tím nedojde k oslabení odpovědnosti za výsledky hospodaření,

c) ke krytí ztrát, popřípadě vyšších nákladů nebo nižších výnosů vzniklých podnikům z rozhodnutí příslušného národního výboru,

d) ke krytí výdajů v socialistickém soutěžení podle zvláštního předpisu,[4])

e) ke krytí nákladů přesahujících plánované náklady na přípravu a ověření nových výrobků a technologií,

f) k převodu do svého investičního fondu,

g) ke krytí ztrát z fyzické likvidace nepoužitelných zásob a z prodeje nepotřebných zásob, pokud k jejich krytí není určen jiný účelový fond,

h) k dotacím do fondů oprav,

i) k příspěvku do podnikových fondů technického rozvoje podle zvláštního předpisu,[1])

j) k dalším účelům stanoveným krajským národním výborem se souhlasem příslušného ministerstva financí.

(3) Prostředků rezervního fondu národního výboru lze použít též k poskytnutí dočasné finanční výpomoci podnikům k překlenutí výkyvů v jejich finančním hospodaření (do oblasti provozní i investiční), a to maximálně na dobu jednoho roku od poskytnutí této výpomoci.".

49. V § 72 odst. 2 se za slovo „orgánem" vkládají slova „nebo národním výborem" a nahrazuje se slovo „ústředního" slovem „tohoto".

50. V § 72 odst. 3 se na konci připojuje věta, která zní: „Přijaté penále u výrobní hospodářské jednotky snižuje náklady na její řídící činnost.".

51. § 73 zní:

„§ 73

(1) Jestliže výrobní hospodářská jednotka nebo podnik poruší ustanovení o tvorbě nebo použití svých fondů, anebo poruší ustanovení o provádění přerozdělování zisku nebo odpisů, jsou povinny zaplatit do příslušného státního rozpočtu, popřípadě do rozpočtu příslušného národního výboru penále ve výši 0,1 % z částky neoprávněné tvorby nebo použití za každý den, nejvýše však 10 % z této částky, pokud byl nedostatek zjištěn státním kontrolním orgánem, popřípadě finančním orgánem republiky nebo federálním ministerstvem financí. Byl-li nedostatek zjištěn nadřízeným orgánem nebo vnitropodnikovou revizí, zaplatí penále v poloviční výši.

(2) Za porušení ustanovení předpisů o tvorbě fondů se nepovažuje případ, kdy výrobní hospodářská jednotka nebo podnik provede do svého fondu příděl menší, než to umožňuje zvláštní předpis, pokud tento předpis nestanoví příděl jako povinný.

(3) Penále podle odstavce 1 a podle § 73a, které v jednotlivých případech nepřesáhne částku 100 Kčs, se neplatí.

(4) Zaplacením penále podle odstavce 1 a § 73a, popřípadě při jeho neplacení z důvodu jeho minimální výše (podle odstavce 3), není dotčena povinnost uvést fond do předepsaného stavu nebo zabezpečit vrácení nesprávně použitých peněžních prostředků (§ 73a).

(5) V případech uvedených v odstavci 1 a § 73a odst. 2 oznámí nadřízený orgán nebo organizace, které nedostatek zjistily, toto zjištění společně s výpočtem penále nejpozději do konce následujícího měsíce příslušnému orgánu vykonávajícímu správu odvodu.".

52. Za § 73 se vkládá § 73a, který zní:

„§ 73a

(1) Jestliže výrobní hospodářská jednotka nebo podnik použije zisku k dalším účelům, které nejsou stanoveny zvláštními předpisy, nebo v rozporu se zvláštními předpisy zvýší náklady nebo sníží výnosy, pokud tento nedostatek neodstranily nejpozději do lhůty stanovené pro odeslání ročních účetních výkazů, zaplatí penále ve výši 10 % z neoprávněně použitých peněžních prostředků do příslušného státního rozpočtu, popřípadě do rozpočtu příslušného národního výboru, pokud jim za tento nedostatek nebylo předepsáno penále podle zákona o odvodech[10]) nebo uložena hospodářská pokuta.[11])

(2) Jestliže nedostatek uvedený v odstavci 1 zjistí nadřízený orgán nebo vnitropodniková revize, zaplatí výrobní hospodářská jednotka nebo podnik penále ve výši 5 %.".

53. V § 74 se za slovem „72" nahrazuje slovo „a" čárkou a za slovem „73" se doplňují slova „a 73a".

54. V § 75 se nahrazují slova „a státních hmotných rezerv stanoví zvláštní předpisy" slovy „státních hmotných rezerv a způsob stanovení výše dodatkového odvodu z provozu československé plynovodní soustavy stanoví zvláštní předpisy.".

Čl. II

Dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení pozbývají platnosti výjimky povolené podle nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 161/1980 Sb., o finančním hospodaření výrobních hospodářských jednotek a podniků.

Čl. III

Předseda vlády Československé socialistické republiky se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 161/1980 Sb., o finančním hospodaření výrobních hospodářských jednotek a podniků, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených tímto nařízením.

Čl. IV

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1986.

Strougal v. r.

[10]) § 17 odst. 2 zákona o odvodech.

[11]) § 384a a 384b hospodářského zákoníku.

101

VYHLÁŠKA

ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky

ze dne 11. listopadu 1985

o určení vybraných lesních výrobků a organizací oprávněných k jejich nákupu

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky v dohodě se zúčastněnými ministerstvy stanoví podle § 391 odst. 4 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. (v úplném znění vyhlášeném pod č. 45/1983 Sb.):

§ 1

Určení vybraných lesních výrobků

(1) Vybranými lesními výrobky jsou

a) výřezy I. až IV. třídy jakosti jehličnaté a listnaté, dříví V. a VI. třídy jakosti jehličnaté a listnaté, výmětová kulatina jehličnatá a listnatá, surové kmeny jehličnaté a listnaté a lesní štěpky,

b) vánoční stromky,

c) šišky, plody a semena lesních dřevin,

d) semenáčky, sazenice a řízky lesních dřevin.

(2) Dřívím z vybraných stromů rostoucích mimo les jsou sortimenty dříví uvedené v odstavci 1 písm. a), které správce, vlastník nebo uživatel stromů nabízí určené organizaci k nákupu (dále jen „dříví ze stromů rostoucích mimo les").

(3) Ostatní lesní výrobky jsou zejména

a) kůra,

b) klest,

c) pryskyřice a mízy,

d) březové a vrbové proutí, pruty a hole,

e) lýko,

f) čalounická tráva,

g) jmelí.

§ 2

Organizace oprávněné k nákupu vybraných lesních výrobků

Vybrané lesní výrobky mohou nakupovat jen určené organizace, jimiž jsou:

a) státní organizace lesního hospodářství řízené ministerstvem lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky, a to:

Středočeské státní lesy Benešov,
Jihočeské státní lesy České Budějovice,
Západočeské státní lesy Plzeň,
Severočeské státní lesy Teplice,
Východočeské státní lesy Hradec Králové,
Jihomoravské státní lesy Brno,
Severomoravské státní lesy Krnov,
Výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti Jíloviště-Strnady
v obvodech svých lesních hospodářských celků a v obvodech lesních hospodářských celků, v nichž vykonávají odbornou správu lesů;[1])

b) státní organizace lesního hospodářství řízené federálním ministerstvem národní obrany, a to:

Vojenské lesy a statky n. p. Hořovice,
Vojenské lesy a statky n. p. Horní Planá,
Vojenské lesy a statky n. p. Sušice,
Vojenské lesy a statky n. p. Velichov u Karlových Varů,
Vojenské lesy a statky n. p. Mimoň,
Vojenské lesy n. p. Plumlov,
Vojenské lesy a statky n. p. Lipník nad Bečvou
v obvodech svých lesních hospodářských celků;

c) organizace, jimž ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky svěřilo[1]) výkon odborné správy lesů, a to:

Vysoká škola zemědělská Suchdol — Školní lesní podnik Kostelec nad Černými lesy,
Vysoká škola zemědělská Brno — Školní lesní podnik Křtiny,
Sady, lesy a zahradnictví, podnik hl. m. Prahy,
Technická a zahradní správa města Brna
v obvodech svých lesních hospodářských celků;

d) organizace, u níž si ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky vyhradilo[1]) výkon odborné správy lesů

Kancelář prezidenta republiky — Lesní správa Lány
v obvodu svých lesních hospodářských celků jen dříví ze stromů rostoucích mimo les;

[1]) § 12 a 13 zákona ČNR č. 96/1977 Sb., o hospodaření v lesích a státní správě lesního hospodářství.

e) organizace, jimž ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky omezilo[1]) výkon odborné správy lesů, a to:

Střední lesnická škola Písek,
Střední lesnická škola Hranice,
Střední lesnická škola Trutnov,
Technické služby města Karlových Var,
Technické služby města Mariánské Lázně,
Hnědouhelné doly a briketárny — k. p. Statky a lesy Sokolov,
Státní statek v Sokolově,
Zbrojovka Vsetín n. p.
v obvodech svých lesních hospodářských celků jen dříví ze stromů rostoucích mimo les;

f) státní organizace řízené ministerstvem průmyslu České socialistické republiky, a to:

Středočeské dřevařské závody n. p. Praha,
Východočeské dřevařské závody n. p. Trutnov,
Jihomoravské dřevařské závody n. p. Brno,
Solo n. p. Sušice,
Závody na překližky a dýhy n. p. Hodonín,
UP závody n. p. Bučovice,
Československé hudební nástroje o. p. Hradec Králové o. z. Piana Chlumec nad Cidlinou a Cremona Luby u Chebu,
Koh-i-noor Hardtmuth o. p. České Budějovice závod Kardašova Řečice,
Sport n. p. Praha — závody Strážnice a Horažďovice,
Spojené kartáčovny n. p. Pelhřimov
jen pro dříví ze stromů rostoucích mimo les;

g) družstevní organizace řízené Českým svazem výrobních družstev, a to:

Dřevozpracující družstvo Lukavec u Pacova,
Dřevosloh, výrobní družstvo truhlářů a čalouníků Krnov,
Stavbyt, družstvo stolařů a čalouníků Kroměříž
jen pro dříví ze stromů rostoucích mimo les.

§ 3

Organizace oprávněné k dodávkám vybraných lesních výrobků

Vybrané lesní výrobky dodávají odběratelům

a) určené organizace uvedené v § 2 písm. a), b), d) a f),

b) organizace, jimž byl svěřen nebo omezen výkon odborné správy lesů [§ 2 písm. c) a e)], po dohodě s určenou organizací,

c) ostatní socialistické organizace, které užívají lesy, po dohodě s určenou organizací.

§ 4

Organizace oprávněná ke zpracování šišek a plodů lesních dřevin, uskladňování a dodávce semen lesních dřevin

Šišky a plody lesních dřevin nakupují a zpracovávají, semena lesních dřevin uskladňují a dodávají Východočeské státní lesy Hradec Králové.

§ 5

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky po dohodě se zúčastněnými ministerstvy může v odůvodněných případech na přechodnou dobu přeřadit některý ostatní lesní výrobek mezi vybrané lesní výrobky a naopak a vydat oprávnění podle § 2 nebo 4 organizaci ve vyhlášce neuvedené.

§ 6

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1986.

Ministr:

Ing. **Kalina** v. r.

102

VYHLÁŠKA

Ministerstva lesného a vodného hospodárstva Slovenskej socialistickej republiky

z 13. novembra 1985

o určení vybraných lesných výrobkov a organizácií oprávnených na ich nákup

Ministerstvo lesného a vodného hospodárstva Slovenskej socialistickej republiky ustanovuje po dohode so zúčastnenými ministerstvami podľa § 391 ods. 4 Hospodárskeho zákonníka č. 109/1964 Zb. v úplnom znení vyhlásenom pod č. 45/1983 Zb.:

§ 1

Určenie vybraných lesných výrobkov

(1) Vybrané lesné výrobky sú

a) výrezy I. až IV. triedy akosti ihličnaté a listnaté, drevo V. triedy akosti ihličnaté a listnaté, výmetová guľatina ihličnatá a listnatá, priemyslová tenčina ihličnatá a listnatá, surové kmene ihličnaté a listnaté,

b) vianočné stromčeky,

c) šušky, plody a semená lesných drevín,

d) semenáčiky, sadenice a odrezky lesných drevín.

(2) Drevom z vybraných stromov rastúcich mimo lesa sú sortimenty dreva uvedené v odseku 1 písm. a), ktoré vlastník (správca, užívateľ) stromov ponúka organizácii určenej na nákup.

(3) Ostatné lesné výrobky sú najmä:

a) drevo VI. triedy akosti ihličnaté a listnaté, tenčina a štiepky,

b) kôra,

c) raždie a haluzina,

d) živica a miazga,

e) brezové a vrbové prútie, prúty a palice,

f) lyko,

g) čalunícka tráva,

h) imelo.

§ 2

Organizácie oprávnené nakupovať vybrané lesné výrobky

(1) Vybrané lesné výrobky od užívateľov lesov môžu nakupovať len určené organizácie, ktorými sú:

a) štátne organizácie lesného hospodárstva riadené Ministerstvom lesného a vodného hospodárstva Slovenskej socialistickej republiky, a to:

Západoslovenské štátne lesy Bratislava,
Stredoslovenské štátne lesy Banská Bystrica,
Severoslovenské štátne lesy Žilina,
Východoslovenské štátne lesy Košice,
Štátne lesy Topoľčianky,
Správa Tatranského národného parku Tatranská Lomnica
v obvode svojich lesných hospodárskych celkov a v obvodoch lesných hospodárskych celkov, v ktorých vykonávajú odbornú správu lesov,[1])

b) štátne organizácie lesného hospodárstva riadené Ministerstvom národnej obrany, a to:

Vojenské lesy a majetky n. p. Malacky,
Vojenské lesy a majetky n. p. Pliešovce,
Vojenské lesy a majetky n. p. Kežmarok,
Vojenské lesy a majetky n. p. Kamenica nad Cirochou
v obvodoch svojich lesných hospodárskych celkov,

c) organizácie, ktorým Ministerstvo lesného a vodného hospodárstva Slovenskej socialistickej republiky zverilo[1]) výkon odbornej správy lesov, a to:

Školský lesný podnik Vysokej školy lesníckej a drevárskej Zvolen.

(2) Drevo zo stromov rastúcich mimo lesa vykupujú na to určené organizácie.[2])

[1]) Zákon SNR č. 100/1977 Zb. o hospodárení v lesoch a štátnej správe lesného hospodárstva.

[2]) V Západoslovenskom kraji Drevoindustria n. p. Žilina.
V Stredoslovenskom kraji Bučina n. p. Zvolen.
Vo Východoslovenskom kraji Bukóza n. p. Vranov.

§ 3

Organizácie oprávnené dodávať vybrané lesné výrobky

Vybrané lesné výrobky dodávajú odberateľom:

a) organizácie uvedené v § 2 ods. 1,

b) organizácie, ktorým bol obmedzený výkon odbornej správy lesov:

Školské lesy Strednej lesníckej školy Banská Štiavnica,
Školské lesy Prešov — Cemjata,
Školské lesy Strednej lesníckej školy Liptovský Hrádok,
Závody všeobecného strojárstva — Zbrojovka Vsetín koncernový podnik — Lesná správa Vsetín,
Chemko n. p. Strážske, okres Michalovce,
Závody ťažkého strojárstva n. p. Dubnica nad Váhom,
Závody všeobecného strojárstva, koncernový podnik, Dubnica nad Váhom,
Lesopoľnohospodársky štátny majetok Ulič;

tieto organizácie môžu dodávať vybrané lesné výrobky, ak sa dohodnú s určenou organizáciou,

c) ostatní užívatelia alebo socialistické organizácie po dohode s určenou organizáciou.

§ 4

Organizácia oprávnená na nákup a spracovanie semenných šušiek a plodov, uskladňovanie a dodávku semien lesných drevín

Semenné šušky nakupujú a spracúvajú a semená lesných drevín dodávajú Severoslovenské štátne lesy Žilina.

§ 5

Ministerstvo lesného a vodného hospodárstva Slovenskej socialistickej republiky po dohode so zúčastnenými ministerstvami môže v odôvodnených prípadoch na prechodnú dobu preradiť niektorý ostatný lesný výrobok medzi vybrané lesné výrobky a naopak.

§ 6

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. januárom 1986.

Minister:

Ing. **Margetin** v. r.

103

VYHLÁŠKA

předsedy Státní banky československé

ze dne 8. listopadu 1985

o poskytování úvěrů a o úrokových sazbách

Předseda Státní banky československé stanoví podle § 7 odst. 5 písm. a) zákona č. 144/1970 Sb., o Státní bance československé a podle § 391 odst. 5 hospodářského zákoníku:

ČÁST PRVNÍ

OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

V souladu s cíli hospodářské politiky vlády Československé socialistické republiky působí Státní banka československá (dále jen „banka") úvěrem na růst efektivnosti v národním hospodářství, na posílení ekonomické a peněžní rovnováhy a upevňování kupní síly československé koruny. Banka přitom provádí společensko-ekonomickou kontrolu hospodaření organizací v souladu s celospolečenskými zájmy.

§ 2

(1) Tato vyhláška upravuje poskytování úvěrů socialistickým organizacím[1]) včetně mezinárodních hospodářských organizací, které mají sídlo na území Československé socialistické republiky[2]) a organizačním jednotkám socialistických organizací[3]) (dále jen „organizace"), peněžním ústavům v Československé socialistické republice, popřípadě peněžním ústavům nebo jiným subjektům v zahraničí.

(2) Ustanovení § 24 této vyhlášky platí pro poskytování úvěrů národním výborům. Ustanovení § 5 až 15 platí také pro poskytování úvěrů národním výborům.

(3) Ustanovení § 22 písm. b) této vyhlášky platí pro poskytování úvěrů peněžním ústavům nebo jiným subjektům v zahraničí.

(4) Ustanovení § 25 této vyhlášky platí pro poskytování úvěrů peněžním ústavům v Československé socialistické republice.

§ 3

Při poskytování úvěrů se postupuje v souladu se zásadami vnitřní a zahraniční bankovní měnové politiky (dále jen „zásady"), schválenými vládou Československé socialistické republiky.

§ 4

Plánování úvěrů

(1) Banka poskytuje úvěry v souladu s měnovým plánem Československé socialistické republiky[4]) (dále jen „měnový plán"). V průběhu jeho sestavování uplatňuje banka kritéria vyjadřující efektivní využívání potřeb a zdrojů měnového plánu a jejich prostřednictvím prohlubuje vazbu měnového plánu na státní plány rozvoje národního hospodářství a státní rozpočty.

(2) Celkovou výši poskytovaných úvěrů odvozuje banka z objemu úvěrových zdrojů v měnovém plánu a z vývoje základních hospodářských proporcí a ukazatelů, zejména kvalitativních.

(3) Organizace, orgány hospodářského řízení[5]) a jiné orgány určené bankou předkládají bance potřebné podklady pro plánování a poskytování úvěrů.

(4) Po schválení měnového plánu vládou Československé socialistické republiky provádí banka ve spolupráci s orgány hospodářského řízení[5]) a peněžními ústavy jeho rozpis s cílem podpořit úkoly a záměry státního plánu rozvoje národního hospodářství a státních rozpočtů federace a republik v plánech organizací.

(5) Orgány hospodářského řízení a organizace jsou povinny zabezpečovat ve svých hospodářských plánech a při jejich realizaci úkoly měnového plánu projednané s bankou,[6]) vytvářet podmínky pro efektivní využívání úvěrů a zajišťovat jejich návratnost.

---

[1]) § 14 hospodářského zákoníku.
[2]) § 389a hospodářského zákoníku.
[3]) § 17 odst. 2 hospodářského zákoníku.
[4]) § 4 zákona č. 144/1970 Sb., o Státní bance československé.
[5]) § 390b hospodářského zákoníku.
[6]) § 1 odst. 3, § 9, 10 a 11 zákona č. 145/1970 Sb., o národohospodářském plánování.

Podmínky poskytování úvěru

§ 5

Banka poskytuje úvěry uvedené v části druhé této vyhlášky přednostně k podpoře intenzifikace průmyslové, stavební a zemědělské výroby, efektivních strukturálních změn v národním hospodářství, vědeckotechnického rozvoje, progresivních rekonstrukcí a modernizací, posilování vývozní schopnosti a snižování dovozní náročnosti československé ekonomiky, dosahování úspor energie, paliv a kovů, zvyšování efektivnosti využití zásob a k upevňování rovnováhy na vnitřním trhu a podpoře rozvoje služeb placených obyvatelstvem.

§ 6

Banka diferencuje výši úvěru na krytí materiálových a jiných úvěrovatelných hodnot a úvěrové podmínky v návaznosti na plnění kritérií efektivního využití úvěru stanovených v zásadách. Při úvěrové diferenciaci používá také úvěrových sankcí a úrokových bonifikací (§ 12 až 15).

§ 7

(1) Banka poskytuje úvěry za předpokladu, že

a) se využijí k efektivnímu plnění, popřípadě překračování úkolů státního plánu rozvoje národního hospodářství zabezpečovaných organizací v jejím hospodářském plánu i dalších úkolů stanovených v tomto plánu projednávaném s bankou,

b) je zajištěna návratnost a splatnost úvěru v dohodnutých lhůtách a úvěr je zajištěn materiálovými a jinými úvěrovatelnými hodnotami, popřípadě jiným způsobem podle odstavců 2 a 3,

c) organizace splňují kritéria efektivního využití úvěru (§ 6),

d) jsou přednostně využity vlastní zdroje organizací, popřípadě zdroje poskytované jim nadřízenými orgány.

(2) V případě, že návratnost úvěru z prostředků organizací není předem zaručena, požaduje od nich banka finanční záruku jejich nadřízeného orgánu za krytí úvěru.

(3) Výjimečně poskytuje banka úvěry, jejichž návratnost z prostředků organizací není předem zaručena, se státní zárukou.

(4) Na poskytnutí úvěru není právní nárok; banka před poskytnutím úvěru zvažuje, zda úvěr poskytne a za jakých podmínek.

§ 8

Úvěry poskytuje banka přímo organizacím, u nichž vznikla potřeba úvěru.

§ 9

(1) Úvěrové vztahy mezi bankou a organizacemi a mezi bankou a orgány hospodářského řízení, které plní funkci středního článku řízení, se upravují na příslušné plánovací období (roční, popřípadě pětileté) úvěrovými smlouvami, které se uzavírají po projednání příslušného hospodářského plánu.

(2) V úvěrových smlouvách mezi bankou a orgány hospodářského řízení, které plní funkci středního článku řízení, se dohodnou zásadní otázky úvěrových vztahů, zejména výběr kritérií efektivního využití úvěru a zásady rozdělení plánovaného objemu úvěru na jednotlivé organizace.

(3) V úvěrových smlouvách mezi bankou a organizacemi se dohodnou kritéria efektivního využití úvěru, rozsah a struktura poskytovaných úvěrů, podmínky pro úrokové bonifikace a úvěrové sankce, způsob a časový plán čerpání a splácení úvěru, záruky za úvěr, způsob předkládání podkladů pro úvěrování, popřípadě další úvěrové podmínky.

(4) U dlouhodobých úvěrů se poskytuje úvěr na základě dílčí úvěrové smlouvy uzavírané mezi bankou a organizacemi, která vychází z úvěrové smlouvy podle odstavce 1.

(5) Úvěrová smlouva (odstavec 1 až 4) je uzavřena, dojde-li k dohodě o celém jejím obsahu.

(6) U úvěrů, jejichž poskytování a splácení nemůže být předem upraveno podle odstavce 1, poskytuje banka úvěr podle podmínek, které na žádost organizace o poskytnutí úvěru písemně sdělí organizaci.

§ 10

(1) V zájmu důsledného zabezpečení materiálového krytí úvěrů vyžaduje banka při úvěrování materiálových hodnot vystavených nebezpečí živelních a jiných škod u družstevních organizací, aby byly v odpovídajícím rozsahu pojištěny.

(2) U organizací používajících dotace ze státních rozpočtů banka koordinuje poskytování úvěrů s využíváním rozpočtových zdrojů, jakož i s využíváním dočasných výpomocí z rezervních fondů příslušných nadřízených orgánů.

§ 11

Úrok z úvěru

(1) Z úvěru platí organizace úrok.

(2) Výše základních úrokových sazeb z úvěru se stanoví v příloze k této vyhlášce.

(3) Zvýšený úrok nad základní úrokovou sazbou podle odstavce 2 se považuje za sankční úrok.

(4) Snížený úrok pod základní úrokovou sazbu podle odstavce 2 se považuje za úrokovou bonifikaci.

Úvěrové sankce a úrokové bonifikace

§ 12

(1) Banka je oprávněna uplatnit úvěrové sankce u organizací, které nezabezpečují plánovanou

tvorbu vlastních zdrojů, neplní dohodnutá kritéria efektivního využití úvěru, a to zejména pro neplnění závazných úkolů a limitů státního plánu rozvoje národního hospodářství, popřípadě nedodržují podmínky dohodnuté s bankou (§ 9); přitom spolupracuje s jejich nadřízenými orgány.

(2) V případech stanovených v odstavci 1 může banka uplatnit tyto úvěrové sankce:

a) sankční úrok,
b) splacení úvěrů před lhůtou splatnosti,
c) vyloučení z úvěrování hodnot, u kterých není zajišťována dohodnutá efektivnost a návratnost úvěrů,
d) odmítnutí nebo omezení objemu nově požadovaných úvěrů.

§ 13

U organizací s nevyrovnaným finančním hospodařením, dlouhodobě neplnících kritéria efektivního využití úvěru nebo nezajišťujících návratnost úvěru, může banka kromě uplatnění úvěrových sankcí uvedených v ustanovení § 12 odst. 2 vyžadovat splacení úvěrů přednostně před jinými platbami z prostředků na běžném účtě organizací, zastavit rezervování prostředků na výplatu mezd, zavést závazné pořadí plateb z běžného účtu, vyžadovat záruku za úvěr, popřípadě převést organizace na konsolidační režim (§ 18 odst. 4).

§ 14

Ke zvýšení zájmu organizací o zvyšování efektivnosti a k podpoře dalších cílů stanovených v zásadách poskytuje banka organizacím úrokové bonifikace.

§ 15

Banka stanoví sankční úrok nebo úrokovou bonifikaci s přihlédnutím k rozsahu závad, popřípadě přínosů, s nimiž je sankční úrok, popřípadě úroková bonifikace spojována. Nejvyšší hranice pro sankční úrok a úrokovou bonifikaci je stanovena v zásadách.

ČÁST DRUHÁ

DRUHY ÚVĚRU

§ 16

Banka poskytuje organizacím:

a) provozní úvěry,
b) investiční úvěry,
c) devizové úvěry.

§ 17

Provozní úvěry

(1) Banka poskytuje organizacím tyto provozní úvěry:

a) účelové úvěry na oběžné prostředky,
b) kontokorentní úvěr,
c) úvěrové výpomoci.

(2) Jiné druhy provozních úvěrů a podmínky jejich poskytování stanoví vláda Československé socialistické republiky.

§ 18

(1) Účelové úvěry na oběžné prostředky poskytuje banka organizacím zejména na zásoby, pohledávky za odběrateli do lhůty splatnosti, nevyfakturované práce a dodávky, zařízení staveniště, náklady příštích období a neinvestiční výdaje na rozvoj vědy a techniky, popřípadě na další provozní potřeby.

(2) Při poskytování kontokorentního úvěru jsou vlastní provozní prostředky organizací soustředěny na jednom účtě s kontokorentním úvěrem, který zpravidla nahrazuje úvěry podle odstavců 1 a 3.

(3) K upevnění platební kázně a dodavatelsko-odběratelských vztahů může banka dočasně poskytovat úvěrové výpomoci organizacím, které mají přechodný nedostatek prostředků. Tyto výpomoci poskytuje zejména odběratelům na placení za dodávky, dodavatelům na jejich pohledávky po lhůtě splatnosti, na výplatu mezd nebo na překlenutí časového nesouladu v plánované tvorbě a užití zdrojů ve fondech organizace. Základní podmínkou jejich poskytnutí je, že organizace předloží bance opatření, zabezpečující ve stanovených lhůtách odstranění příčin, které nedostatek prostředků vyvolaly. Přitom banka přihlíží také k míře zavinění organizace.

(4) Organizacím s dlouhodobě nevyrovnaným finančním hospodařením a dlouhodobě neplnícím kritéria efektivního využití úvěru poskytuje banka konsolidační úvěr, pokud konsolidační program organizace zabezpečuje splacení úvěru do tří let od jeho poskytnutí.

Investiční úvěry

§ 19

Banka poskytuje organizacím tyto investiční úvěry:

a) účelové investiční úvěry,
b) překlenovací investiční úvěry.

§ 20

(1) Banka poskytuje organizacím účelové investiční úvěry na pořízení základních prostředků, jejich modernizace a rekonstrukce, výjimečně i na další investiční potřeby. Podmínky a lhůty splatnosti účelových investičních úvěrů se řídí zásadami.

(2) Banka poskytuje organizacím překlenovací investiční úvěr k překlenutí časového nesouladu mezi potřebou a tvorbou zdrojů v investičním fon-

du. Podmínky a lhůty splatnosti překlenovacího investičního úvěru se řídí zásadami.

(3) Banka poskytuje bytovým družstvům účelové investiční úvěry na bytovou výstavbu, popřípadě na další potřeby, které souvisí s bytovou výstavbou. Podmínky a lhůty splatnosti těchto úvěrů se stanoví zvláštním předpisem.

Devizové úvěry

§ 21

Banka poskytuje organizacím devizové úvěry přednostně zejména k podpoře efektivnosti vnějších ekonomických vztahů, k posilování devizové rovnováhy a v souladu se záměry devizového plánu a devizového hospodářství Československé socialistické republiky.

§ 22

Banka poskytuje na podporu československého vývozu a jeho efektivnosti:

a) organizacím devizový úvěr na krytí nákladů spojených se zabezpečením československého vývozu v případech, kdy dochází k časovému nesouladu mezi devizovými náklady a devizovým inkasem,

b) bance zahraničního odběratele, nebo jinému zahraničnímu subjektu devizový úvěr k financování dovozu zboží z Československé socialistické republiky, popřípadě k úhradě výdajů souvisejících s plněním dodávky v zahraničí.

§ 23

Banka poskytuje organizacím na úhradu dovozu:

a) devizově návratný úvěr, pokud se zaváží zajistit jeho splacení vývozem nebo úsporou při dovozu,

b) úvěr na překlenutí časového nesouladu mezi tvorbou devizových prostředků na úhradu dovozu a jejich potřebou.

ČÁST TŘETÍ

ÚVĚROVÁNÍ NÁRODNÍCH VÝBORŮ A PENĚŽNÍCH ÚSTAVŮ

§ 24

Banka poskytuje národním výborům úvěr na plánované stavby akce Z, u nichž je zajištěna návratnost úvěru ve stanovené lhůtě.

§ 25

(1) Podmínky poskytování úvěrů peněžním ústavům a druhy úvěrů stanoví banka po projednání s příslušným peněžním ústavem.

(2) Banka poskytuje devizovým bankám úvěry na krytí potřeby finančních prostředků vyplývající z poskytování úvěrů organizacím na pohledávky v zahraničí, popřípadě na další provozní potřeby.

ČÁST ČTVRTÁ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 26

(1) Ustanovení o poskytování úvěrů bankou platí obdobně pro poskytování úvěrů organizacím jinými peněžními ústavy, organizacemi nebo orgány, pokud jsou k poskytování úvěrů podle platných právních předpisů nebo na základě pověření banky oprávněny, a to v rozsahu stanoveném bankou.

(2) Při poskytování úvěrů organizacím výrobního, spotřebního a bytového družstevnictví a Ústřední rady družstev z družstevních centrálních fondů k tomuto účelu zřízených se postupuje podle podmínek stanovených svazy družstev a Ústřední radou družstev a dohodnutých s bankou.

§ 27

Výjimky z § 2, 8 a 9 této vyhlášky povoluje předseda banky.

§ 28

Zrušuje se vyhláška předsedy Státní banky československé č. 158/1975 Sb., o poskytování úvěrů.

§ 29

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1986.

Předseda Státní banky československé:

Ing. **Stejskal** v. r.

Příloha k vyhlášce č. 103/1985 Sb.

Úrokové sazby z úvěrů a z prostředků organizací na účtech u peněžních ústavů

	Roční procentní sazba
I. Úrokové sazby z úvěrů	
1. Úvěry na technický rozvoj	
a) inovační úvěr	3 %
b) překlenovací úvěr na doplnění zdrojů ve fondu technického rozvoje	
ba) u zemědělských, nákupních a obchodních organizací	3 %
bb) u ostatních organizací	5 %
2. Provozní úvěry	
A. Účelové úvěry na oběžné prostředky	
a) úvěr na pohledávky za odběrateli v tuzemsku (včetně zúčtovacího úvěru na dodávky uhlí)	5 %
b) úvěr na pohledávky v zahraničí[1])	
ba) krátkodobé	6 %
bb) dlouhodobé	8 %
c) úvěr na trvale se obracející zásoby a úvěr na sezónní zásoby	6 %
d) úvěr na pohotové odbytové zásoby	1,5 %
e) úvěr na sezónní zásoby z dovozu a úvěr na předzásobení palivy	1 %
f) úvěr na nevyužité zásoby	
fa) u organizací v průmyslu a stavebnictví	10 %[2])
fb) u zemědělských a nákupních organizací a u organizací obchodu	4 %[2])
fc) u ostatních organizací	10 %[2])
g) úvěr na gesční zásoby u organizací místní výroby a služeb a u výrobních družstev, na náhradní díly u organizací místní výroby a služeb a u výrobních družstev a úvěr pro malá družstva	3 %
h) úvěr na nevyfakturované práce a dodávky	
ha) u zemědělských a nákupních organizací	3 %
hb) u ostatních organizací	6 %
i) úvěr na zařízení staveniště	6 %
j) úvěr na sezónní náklady a náklady příštích období	
ja) u zemědělských a nákupních organizací	3 %
jb) u ostatních organizací	6 %
jc) úvěr na záběhové náklady	5 %

[1]) Odchylná úroková sazba během let 1985—1990 se stanoví při výrazné změně úrokové sazby ze zahraničních úvěrů.

[2]) Vyšší sazba o 2 % se použije pokud nevyužité zásoby zjistila Státní banka československá bez předchozího upozornění organizací.

	Roční procentní sazba
k) úvěr na náklady rekultivace půdy	2 %
l) úvěr na rezervy zásob u zemědělsko-potravinářského komplexu	2 %
B. Kontokorentní úvěry	
a) kontokorentní úvěr u obchodních, odbytových a zásobovacích organizací,[3]) zemědělských a nákupních organizací a u nevýrobních organizací lázní a zřídel, vědecko-výzkumné základny a projektových ústavů	3 %
b) kontokorentní úvěr u organizací místní výroby a služeb a u výrobních družstev	5 %
c) kontokorentní úvěr u organizací zahraničního obchodu a ostatních organizací	6 %
C. Úvěrové výpomoci	
a) úvěry na pohledávky za odběrateli po lhůtě splatnosti	7—12 %
b) platební úvěr	10 %
c) úvěr na otevření akreditivu[4])	8 %
d) úvěr na mzdy	10 %
e) úvěr na mzdy u obchodních organizací, zemědělských a nákupních organizací	4 %
f) překlenovací provozní úvěry	6 %
g) střednědobý překlenovací úvěr na doplnění obratového fondu	5 %
h) konsolidační úvěr	12 %
i) úvěr v důsledku nepříznivých povětrnostních podmínek v běžném roce	
ia) u zemědělských a nákupních organizací	3 %
ib) u ostatních organizací	6 %
j) úvěr v důsledku nepříznivých povětrnostních podmínek v předchozích letech	
ja) u zemědělských a nákupních organizací	4 %
jb) u ostatních organizací	7 %
D. Úvěr nesplacený ve lhůtě	
a) u organizací v průmyslu a stavebnictví	15 %
b) u ostatních organizací	12 %
3. Investiční úvěry	
A. Účelové investiční úvěry	
a) dlouhodobý investiční úvěr	
aa) u zemědělských[5]) a obchodních organizací a národních výborů na akci Z	5 %
ab) u ostatních organizací	6 %
b) úvěr na racionalizační opatření	
ba) u zemědělských organizací a u obchodních organizací	3 %
bb) u ostatních organizací	4 %
c) úvěr bytovým družstvům na bytovou výstavbu a modernizaci bytového fondu	1 %

[3]) Pokud provádějí obchodní činnost.
[4]) Po změně okamžiku realizace výroby.
[5]) Úvěry na investice ke zvelebení půdního fondu a některé další investice se poskytují s nižší základní úrokovou sazbou (usnesení vlády ČSSR č. 249/1981).

	Roční procentní sazba
d) úvěr na výstavbu družstevních garáží a údržbářských středisek, popř. další potřeby	3 %
B. Překlenovací investiční úvěry	
a) u zemědělských organizací	3 %
b) u obchodních organizací	5 %
c) u ostatních organizací	6 %
C. Investiční úvěry nesplacené ve lhůtě	
a) u obchodních a zemědělských organizací a národních výborů na akci Z	12 %
b) u bytových družstev	5 %
c) u ostatních organizací	15 %
II. Úrokové sazby z prostředků organizací na účtech u peněžních ústavů	
Prostředky na běžných účtech	
a) prostředky jednotných zemědělských družstev, bytových družstev, národních výborů a společenských organizací	0,5 %
b) prostředky na účtech soudních a notářských depozit	2 %
c) netermínované prostředky ostatních organizací	0,3 %
Termínované a ostatní vklady	
a) termínované vklady nejméně na dva roky	2,5 %
b) termínované vklady nejméně na jeden rok	1,5 %
c) termínované vklady bytových družstev (nejméně na jeden rok)	1 %

104

VYHLÁŠKA

Státní plánovací komise

ze dne 12. listopadu 1985

o palivových a energetických základnách

Státní plánovací komise stanoví podle § 17 odst. 1 písm. e) a odst. 4 zákona č. 145/1970 Sb., o národohospodářském plánování:

§ 1

(1) Tato vyhláška upravuje postup plánovitého určování palivových a energetických základen pro vybrané spotřebiče paliv a energie (dále jen „spotřebiče").

(2) Určení palivové nebo energetické základny je včetně jejího příslibu plánovacím rozhodnutím, ve kterém se v souladu s celospolečenskými zájmy[1]) stanoví základní údaje o palivu nebo energii, na něž bude spotřebič provozován.

(3) Nestanoví-li zvláštní předpisy[2]) jinak, musí být palivová nebo energetická základna určena před zahájením výstavby nového spotřebiče či rekonstrukce spotřebiče stávajícího. Bez určení palivové nebo energetické základny nelze provést závazné objednání potřebného zařízení z tuzemska či z dovozu.

(4) Před určením palivové nebo energetické základny může být pro účely přípravné projektové dokumentace vydán příslib palivové nebo energetické základny.

[1]) Například zásady palivoenergetické politiky formulované zejména v dlouhodobých a střednědobých plánech rozvoje včetně preference vybraných oblastí z hlediska ekologie při uplatňování ušlechtilých paliv apod.

[2]) Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 105/1981 Sb., o dokumentaci staveb.

§ 2

(1) Palivová nebo energetická základna se ve smyslu této vyhlášky určuje:

a) pro zařízení na výrobu tepelné energie z tuhých, kapalných a plynných paliv (kotle apod.) a na technologická zařízení (například průmyslové pece a štěpicí stanice), přesahuje-li roční spotřeba či roční dodávka pro odběrní místo:

1 000 t	hnědého uhlí
500 t	černého uhlí
200 t	koksu
200 t	těžkých topných olejů
10 t	lehkých topných olejů
60 000 m³	zemního plynu
120 000 m³	svítiplynu

anebo jestliže jmenovitý výkon tepelného zdroje spalujícího uvedená paliva činí nejméně 1000 kW;

b) pro zařízení, ve kterých se užívá elektrické energie pro vytápění, klimatizaci a ohřev teplé vody, jestliže celkový jmenovitý příkon těchto zařízení činí nejméně 150 kW;

c) pro technologická zařízení, ve kterých se používá elektrická energie pro přímý ohřev, jako například průmyslové pece a sušárenská zařízení, jestliže požadovaný celkový příkon činí nejméně 1000 kW;

d) pro zařízení, ve kterých se zpracovává uhlí, lignit, koks, svítiplyn, zemní plyn nebo topné oleje jako surovina.

(2) Rozhodnutí o určení palivové nebo energetické základny je třeba i v případech, kdy organizace je zároveň výrobcem i spotřebitelem příslušného druhu paliva nebo energie.

§ 3

(1) Rozhodnutí o určení palivové nebo energetické základny či příslibu (dále jen „rozhodnutí") vydává na žádost odběratele nebo investora pro celou Československou socialistickou republiku federální ministerstvo paliv a energetiky (dále jen „gestor");[3]) o určených palivových nebo energetických základnách v příslušných druzích paliv a energie a o jejich změnách vede evidenci. Ve stanovených lhůtách, nejméně však pololetně, předkládá gestor Státní plánovací komisi, České plánovací komisi a Slovenské plánovací komisi informaci o stavu určených palivových a energetických základen.

(2) Žádost o určení palivové nebo energetické základny nebo příslibu obsahuje zejména údaje o spotřebiči, druhu a množství požadovaného paliva nebo energie a další nezbytné informace (§ 8). Potřeba paliva nebo energie musí být zdůvodněna především na základě norem spotřeby, a to jak v oblasti přeměn, tak i konečného užití. Současně musí zohledňovat možnosti využití druhotných, obnovitelných a dalších zdrojů energie.

(3) K žádosti odběratele nebo investora musí být připojeno stanovisko

a) nadřízeného ústředního orgánu odběratele nebo investora zejména z hlediska dodržení zásad palivoenergetické politiky; ústřední orgány — držitelé fondu[4]) současně potvrzují, že požadované určení palivové nebo energetické základny nebo příslibu budou zajišťovat v rámci limitů dodávek paliv či energie;

b) Českých energetických závodů či Slovenských energetických podniků, jedná-li se o spotřebič, který má charakter zdroje tepelné energie, zda jeho výstavba či rekonstrukce je v souladu s plánem rozvoje (energetickým generelem) dané oblasti;

c) dodavatele, zejména z hlediska technickoekonomických možností realizace dodávek paliv či energie, možnosti realizace v požadovaném druhu, jakosti, zrnění, tlaku a zahájení odběru atp.;

d) bilančního gestora za příslušné palivo či energii u žadatelů — organizací, jejichž nadřízený ústřední orgán není držitelem fondu,[4]) z hlediska, zda požadovaná palivová nebo energetická základna nebo příslib je zajišťován v rámci limitů dodávek paliv či energie;

e) Státní energetické inspekce ČSR či Státní energetické inspekce SSR, jako součást její preventivní kontrolní činnosti, jestliže roční spotřeba dosáhne výše stanovené ustanovením § 5 odst. 1, zejména z hlediska dodržování zásad palivoenergetické politiky a podmínek energetického zásobování oblasti;

f) příslušného krajského národního výboru, Národního výboru hlavního města Prahy a Národního výboru hlavního města SSR Bratislavy, zda navrhované řešení je v souladu se zájmy palivoenergetické politiky a plánovaným rozvojem v dané oblasti.

(4) V případech, kdy roční spotřeba nedosáhne výše stanovené ustanovením § 5 odst. 1, předkládá Státní energetická inspekce ČSR či Státní energetická inspekce SSR své stanovisko jen na základě vyžádání gestora, České plánovací komise nebo Slovenské plánovací komise.

(5) Gestor rozhodne o žádosti odběratele nebo investora nejpozději do 60 dnů po jejím obdržení. Nemůže-li tak učinit, je povinen v této lhůtě prostřednictvím ústředního orgánu odběratele nebo

[3]) Tato gesce se opírá o § 56 písm. d) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev. Touto gescí není dotčena funkce bilančních gestorů ve smyslu § 20 vyhlášky Státní plánovací komise a Státní arbitráže ČSSR č. 48/1980 Sb., o hmotném bilancování a projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů v plánovacím procesu.

[4]) Ve smyslu vyhlášky č. 48/1980 Sb.

investora jej o tom uvědomit s uvedením důvodu a lhůty, ve které rozhodne.

§ 4

Rozhodnutí obsahuje zejména:

a) název přímo nadřízeného a ústředního orgánu odběratele nebo investora, název a sídlo organizace odběratele a místo spotřeby s bližším označením provozní jednotky, ve které budou vybudovány nebo rekonstruovány spotřebiče, a seznam spotřebičů včetně jejich parametrů s označením, jde-li o spotřebiče nové nebo rekonstruované;

b) spotřebu v jednotlivých letech[5]) ve skutečných jednotkách včetně jakostních znaků podle platných československých norem; u kontinuálně dodávaných paliv a energie též maximální hodinovou a denní dodávku a ostatní náležitosti podle zvláštních předpisů;[6])

c) název, sídlo, popř. bližší označení provozní jednotky dodavatele paliv či energie;

d) technické podmínky realizace palivové nebo energetické základny; kapacita zásobníků (skládky) paliv musí odpovídat minimálně 45denní spotřebě příslušných spotřebičů v období jejich maximálního zatížení, jestliže se nedohodne odběratel nebo investor s dodavatelem jinak;

e) u předběžného příslibu dobu jeho platnosti.

§ 5

(1) V případech, kdy předkládaná roční spotřeba dosáhne u zařízení uvedených v § 1

3 tis. TJ	tuhých paliv
2 mil. m^3	zemního plynu
5 mil. m^3	svítiplynu
200 tun	topných olejů
1 mil. kWh	elektrické energie pro vytápění a klimatizaci
5 mil. kWh	elektrické energie pro přímou technologickou spotřebu [§ 2 odst. 1 písm. c)],

si gestor před určením palivové nebo energetické základny nebo příslibu vyžádá stanovisko Státní plánovací komise. Státní plánovací komise se k předloženému návrhu vyjádří též s přihlédnutím ke stanovisku plánovací komise republiky, na jejímž území má být spotřebič vybudován nebo rekonstruován.

(2) Gestor předkládá podle odstavce 1 své návrhy k vyjádření Státní plánovací komisi souhrnně jedenkrát měsíčně; zároveň je zasílá příslušné plánovací komisi republiky, která do jednoho týdne po obdržení návrhu sdělí své případné připomínky Státní plánovací komisi. Gestor k návrhům svého rozhodnutí připojí žádost odběratele nebo investora o určení palivové nebo energetické základny a stanoviska všech příslušných orgánů. Státní plánovací komise se vyjádří do 4 týdnů po obdržení návrhů od gestora.

§ 6

(1) Odběratel nebo investor je povinen bez zbytečného odkladu projednat s gestorem všechny nové skutečnosti ovlivňující rozhodnutí (změnu množství a druhu paliva, změnu termínů uvádění spotřebiče do provozu, změnu spotřebiče, prodloužení platnosti rozhodnutí atp.). Podle povahy a rozsahu změny gestor rozhodne, zda je nutné žádat o nové rozhodnutí.

(2) Gestor je oprávněn změnit rozhodnutí v případech, kdy z národohospodářského hlediska je účelné, popřípadě nutné provést jeho změnu, a to po projednání s nadřízeným orgánem odběratele; v případech uvedených v ustanovení § 5 též se Státní plánovací komisí a podle příslušnosti i s Českou plánovací komisí nebo Slovenskou plánovací komisí.

(3) Jestliže spotřebič nebude uveden do provozu do dvou let po termínu stanoveném v rozhodnutí a nebyla-li dohodnuta změna podle postupu uvedeného v odstavci 1, pozbývá toto rozhodnutí platnosti.

§ 7

Provozovatelé spotřebičů, na které se podle vyhlášky Státní plánovací komise č. 58/1972 Sb., o palivových a energetických základnách pro spotřebiče tuhých paliv, topných olejů, topných plynů a elektrické energie, nevztahovalo určení palivové nebo energetické základny, jsou povinni nejpozději do 30. června 1986 oznámit gestorovi skutečnosti uvedené v ustanovení § 4, jestliže v době nabytí účinnosti této vyhlášky jde o spotřebiče podle ustanovení § 2.

§ 8

Obsah, formu a postup předkládání žádostí o určení palivové nebo energetické základny nebo o příslib, způsob evidence a lhůty informací upraví gestor metodickými pokyny v dohodě se Státní plánovací komisí, Českou plánovací komisí a Slovenskou plánovací komisí.

[5]) Konkrétní objemy dodávek paliv nebo energie pro daný spotřebič jsou určovány v příslušných hospodářských plánech.

[6]) Zejména vyhlášky federálního ministerstva paliv a energetiky č. 171/1982 Sb., o základních podmínkách dodávky elektrické energie, a č. 172/1982 Sb., o základních podmínkách dodávky topných plynů, ropy a gazolinu.

§ 9

Zrušuje se vyhláška Státní plánovací komise č. 58/1972 Sb., o palivových a energetických základnách pro spotřebiče tuhých paliv, topných olejů, topných plynů a elektrické energie.

§ 10

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1986.

Místopředseda vlády ČSSR
a předseda Státní plánovací komise:

Ing. **Potáč** v. r.

105

VYHLÁŠKA

Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj

ze dne 7. listopadu 1985

o experimentálním ověřování ve výstavbě

Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj stanoví podle § 53 odst. 1 písm. e) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, ve znění zákona č. 115/1983 Sb. a § 143 odst. 1 písm. d) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon):

ČÁST PRVNÍ
ÚVODNÍ A OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Vyhláška stanoví postup a náležitosti experimentálního ověřování ve výstavbě a působnost a postup orgánů a organizací při jeho zabezpečování.

(2) Vyhláška se nevztahuje na ověřování, které tvoří součást nebo samostatnou etapu řešeného úkolu rozvoje vědy a techniky.[1])

§ 2

Experimentální ověřování ve výstavbě

Experimentální ověřování ve výstavbě (dále jen „experimentální ověřování") je soustavná a plánovitá činnost, která v souladu se státní technickou a investiční politikou prostřednictvím stavebních experimentů ověřuje nová progresivní řešení staveb pro použití v opakované výstavbě.

§ 3

Stavební experiment

(1) Stavebním experimentem se rozumí ověřování společensko-uživatelských, provozních a výrobních požadavků na řešení staveb a výsledků technického rozvoje při realizaci, popřípadě užívání staveb nebo jejich částí schopných samostatného užívání[2]) (dále jen „užívání stavby") v případech, kdy je nelze dostatečně ověřit v projektových řešeních nebo laboratorně.

(2) Výsledky stavebních experimentů jsou podkladem zejména pro vypracování nebo úpravy typových podkladů a typizačních směrnic,[3]) technických norem, standardů staveb, popřípadě dalších regulativů pro opakovanou výstavbu a rozvoj materiálové a výrobní základny pro výstavbu a progresivních směrů stavění.

(3) Stavební experimenty se mohou provádět na stavbách a změnách staveb,[4]) jejichž investory jsou tuzemské socialistické organizace. Stavba, na které probíhá stavební experiment, se označuje jako experimentální stavba.

---

[1]) Jednotné metodické pokyny pro ministerstva a ostatní ústřední orgány ČSSR a republik k vypracování návrhu pětiletého plánu a pětiletého rozpočtového výhledu na léta 1986—1990 a návrhu prováděcího plánu a rozpočtu na rok 1986.

[2]) § 76 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

[3]) § 9 a 11 vyhlášky federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 95/1977 Sb., o typizaci ve výstavbě.

[4]) Nástavby, přístavby a stavební úpravy (zejména rekonstrukce a modernizace).

(4) Stavební experimenty zařazené do plánů experimentálního ověřování ve výstavbě se označují jako úkoly experimentálního ověřování. Pracemi spojenými s vypracováním úkolů experimentálního ověřování se rozumějí:

a) vícepráce spojené s vypracováním projektové, popřípadě přípravné dokumentace[5]) té části experimentální stavby, která je předmětem stavebního experimentu, a vícepráce spojené s provedením této části experimentální stavby vyplývající z nového progresivního řešení v porovnání s řešením běžně používaným,

b) práce spojené se zajišťováním průběhu stavebního experimentu a jeho hodnocením,

c) odstranění případných vad a škod vzniklých v důsledku stavebního experimentu.

§ 4

Předměty stavebních experimentů

(1) Předměty stavebních experimentů mohou být nová progresivní řešení

a) stavebních dílů a stavebních soustav,[6]) u nichž se ověřují technické, ekonomické, užitkové a kvalitativní vlastnosti a parametry, výkony a funkce, spolehlivost a trvanlivost a technologie provádění stavebních prací,

b) stavebních objektů[7]) a jejich prostorových částí[8]), staveb a obytných souborů,[9]) u nichž se ověřují funkční, provozně dispoziční, technické, technologické, architektonické a urbanistické řešení, technicko-fyzikální, technicko-ekonomické a funkční vlastnosti a parametry, pohoda prostředí a technologie provádění staveb.

(2) Stavební experimenty je nutno omezit pouze na rozsah nezbytný pro jejich vyhodnocení.

ČÁST DRUHÁ

ŘÍZENÍ A ZABEZPEČOVÁNÍ EXPERIMENTÁLNÍHO OVĚŘOVÁNÍ

§ 5

Řízení experimentálního ověřování

(1) Experimentální ověřování řídí ve své působnosti Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj, Česká komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj a Slovenská komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj.

(2) Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj

a) určuje v dohodě se zabezpečujícími orgány hlavní směry v zaměření stavebních experimentů v souladu se státní technickou a investiční politikou v návaznosti na rozvoj vědy a techniky a uplatňuje je ve státním plánu projektových a typizačních prací,

b) řídí ve své působnosti plánování stavebních experimentů a v dohodě s Českou komisí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj a Slovenskou komisí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj vydává metodické pokyny pro plánování experimentálního ověřování ve výstavbě.

(3) Česká komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj a Slovenská komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj

a) navrhují v dohodě se zabezpečujícími orgány Státní komisi pro vědeckotechnický a investiční rozvoj hlavní směry v zaměření stavebních experimentů ústředních orgánů republik,

b) řídí plánování stavebních experimentů ústředních orgánů republik a uplatňují přitom hlavní směry v zaměření stavebních experimentů stanovených Státní komisí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj.

ZABEZPEČOVÁNÍ EXPERIMENTÁLNÍHO OVĚŘOVÁNÍ

§ 6

Zabezpečující orgány a jejich povinnosti

(1) Experimentální ověřování zabezpečují ústřední orgány státní správy, popř. krajské národní výbory, Národní výbor hl. města Prahy a Národní výbor hl. města SSR Bratislavy (dále jen „krajské národní výbory").

(2) Orgány uvedené v odstavci 1 (dále jen „zabezpečující orgány") zabezpečují experimentální ověřování ve funkcích ústředních orgánů

a) dodavatelů (výrobců), jestliže předmětem stavebních experimentů jsou stavební díly, stavební soustavy nebo technologie provádění staveb,

b) investorů v ostatních případech.

(3) Zabezpečování experimentálního ověřování zahrnuje

a) plánování stavebních experimentů,

b) určení (dohodnutí) organizace odpovědné za zajištění průběhu stavebního experimentu a za jeho hodnocení (dále jen „odpovědná organizace"),

c) přípravu stavebních experimentů a kontrolu jejich průběhu,

---

[5]) Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 105/1981 Sb., o dokumentaci staveb.
[6]) § 2 odst. 2 a 3 vyhlášky č. 95/1977 Sb.
[7]) Vyhláška Federálního statistického úřadu č. 124/1980 Sb., o jednotné klasifikaci stavebních objektů a stavebních prací výrobní povahy.
[8]) § 2 odst. 4 vyhlášky č. 95/1977 Sb.
[9]) § 2 odst. 7 vyhlášky č. 105/1981 Sb.

d) schvalování závěrečného vyhodnocení,

e) uplatňování výsledků stavebních experimentů.

§ 7

Odpovědná organizace a její povinnosti

(1) Odpovědnou organizací může být podle zaměření stavebního experimentu organizace investorská, dodavatelská, projektová, výzkumná, vývojová, popřípadě jí nadřízený orgán středního článku řízení.

(2) Výkon funkce odpovědné organizace zahrnuje

a) spolupráci účastníků výstavby při přípravě podkladů pro stavební experiment,

b) hodnocení průběhu stavebního experimentu,

c) zajišťování nezbytných zkoušek a měření,

d) účast při odevzdání a převzetí dokončených dodávek stavební části týkajících se stavebního experimentu,

e) vyjádření se investorovi, zda je experimentální stavba způsobilá z hlediska stavebního experimentu k užívání, popřípadě k prozatímnímu užívání,

f) zpracování závěrečného vyhodnocení,

g) archivování dokladů o stavebním experimentu po dobu 10 let od schválení závěrečného vyhodnocení.

ČÁST TŘETÍ

PŘÍPRAVA A PRŮBĚH STAVEBNÍHO EXPERIMENTU

§ 8

Experimentální zadání

(1) Experimentální zadání vymezuje požadavky na stavební experiment a stanoví podmínky pro jeho zabezpečení; přitom obsahuje

a) identifikační údaje (název a místo experimentální stavby, název a sídlo odpovědné organizace, investora, dodavatele stavební části, popřípadě stavebních prací, dodavatelů — výrobců, jejichž dodávek se stavební experiment týká, a generálního projektanta),

b) odůvodnění stavebního experimentu s uvedením návaznosti na výsledky technického rozvoje a na společensko-uživatelské, provozní a výrobní požadavky na řešení staveb,

c) vymezení předmětů stavebního experimentu,

d) přehled plánovaných výdajů na práce uvedené v § 3 odst. 4 písm. a) a b),

e) požadavek na provedení zkušebního provozu k ověření výsledků stavebního experimentu[10] (dále jen „zkušební provoz"),

f) časový průběh stavebního experimentu,

g) doklad o udělených souhlasech podle odstavce 4,

h) očekávaný společenský přínos a předpokládané využití výsledků stavebního experimentu v opakované výstavbě.

(2) Zpracování experimentálního zadání zajišťuje zabezpečující orgán, který experimentální zadání také schvaluje. Před schválením musí být experimentální zadání projednáno s investorem, dodavatelem stavební části, popřípadě stavebních prací, generálním projektantem a dodavateli — výrobci, jejichž dodávek se stavební experiment týká, popřípadě budoucími uživateli.

(3) Experimentální zadání, které zajišťuje krajský národní výbor, musí být projednáno též s ústředním orgánem státní správy řídícím příslušné odvětví.

(4) Experimentální zadání nesmí být schváleno, pokud s ním nesouhlasí investor, generální projektant a dodavatel stavební části, popřípadě stavebních prací; v případech podle odstavce 3 též ústřední orgán státní správy řídící příslušné odvětví.

(5) Schválené experimentální zadání je podkladem pro zařazení stavebního experimentu do státního plánu projektových a typizačních prací a do plánu experimentálního ověřování ve výstavbě.

§ 9

Průběh stavebního experimentu

(1) Stavební experiment probíhá zpravidla v rámci

a) projektové, popřípadě předprojektové[5]) přípravy,

b) realizace,

c) užívání,[11]) popřípadě prozatímního[10]) užívání experimentální stavby.

(2) Je-li zapotřebí ověřit funkční způsobilost předmětů stavebního experimentu k užívání, provádí se na odevzdaných a převzatých dodávkách zkušební provoz.[10]) Zkušební provoz zabezpečuje investor (provozovatel) na základě rozhodnutí stavebního úřadu o prozatímním užívání ke zkušebnímu provozu.

(3) Nezbytnou součástí stavebního experimentu je závěrečné vyhodnocení zpracované na podkladě průběžného hodnocení stavebního experimentu; závěrečné vyhodnocení schvaluje zabezpečující orgán.

[10]) § 84 stavebního zákona.

[11]) § 76 stavebního zákona.

§ 10

Závěrečné vyhodnocení

(1) Závěrečné vyhodnocení obsahuje

a) identifikační údaje,

b) vymezení předmětů stavebního experimentu,

c) zhodnocení dosažených výsledků podle jednotlivých předmětů stavebního experimentu a jejich porovnání s požadavky stanovenými v experimentálním zadání,

d) přehled a hodnocení plánovaných a skutečných výdajů na stavební experiment a časového průběhu stavebního experimentu,

e) společenský přínos stavebního experimentu a návrh opatření k využití jeho výsledků,

f) opatření k odstranění případných vad a škod vzniklých v důsledku stavebního experimentu,

g) doklad o projednání výsledků stavebního experimentu s budoucím uživatelem, je-li už znám.

(2) Odpovědná organizace odevzdá závěrečné vyhodnocení stavebního experimentu zabezpečujícímu orgánu ke schválení

a) nejpozději do 3 měsíců, nevyžaduje-li se pro vyhodnocení stavebního experimentu užívání stavby nebo zkušební provoz,

b) nejpozději do 15 měsíců, probíhá-li stavební experiment i v době užívání stavby nebo při zkušebním provozu

po dokončení té části experimentální stavby schopné samostatného užívání, jejíž součástí je předmět stavebního experimentu. Prodloužení těchto lhůt ve výjimečných případech musí být zdůvodněno v experimentálním zadání.

(3) Schválené závěrečné vyhodnocení zasílá zabezpečující orgán podle příslušnosti Státní komisi pro vědeckotechnický a investiční rozvoj, České komisi pro vědeckotechnický a investiční rozvoj nebo Slovenské komisi pro vědeckotechnický a investiční rozvoj.

ČÁST ČTVRTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 11

Společná ustanovení

(1) Pro experimentální stavby se použijí obecně závazné právní předpisy platné pro investiční výstavbu. Od těchto předpisů se lze odchýlit, jen pokud je to pro účel sledovaný stavebním experimentem nutné a jestliže zároveň orgány oprávněné povolovat výjimky z příslušných předpisů to povolí po projednání a stanovení rozsahu nezbytných zkoušek a opatření potřebných k zajištění bezpečnosti života a zdraví lidí, bezpečnosti práce a technických zařízení, požární ochrany a ochrany věcí.

(2) Práce spojené s vypracováním úkolů experimentálního ověřování se financují podle zvláštních předpisů.[12])

§ 12

Přechodné ustanovení

U stavebních experimentů zahájených přede dnem účinnosti této vyhlášky se postupuje podle dosud platných předpisů s výjimkou závěrečného vyhodnocení, které se zpracovává podle této vyhlášky.

§ 13

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 79/1973 Sb., o experimentálním ověřování ve výstavbě.

§ 14

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1986.

Místopředseda vlády ČSSR
a předseda Státní komise
pro vědeckotechnický a investiční rozvoj:

Doc. PhDr. **Obzina** DrSc. v. r.

[12]) § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky federálního ministerstva financí, ministerstva financí ČSR a ministerstva financí SSR č. 118/1984 Sb., o financování neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky.

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce:** 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 36 86 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1646/22/71 a SCÚ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — **Roční předplatné činí 68,— Kčs** a vybírá se v I. čtvrtletí — Reklamace předplatného se uznávají do 3 měsíců od data vydání reklamované částky. Pozdější požadavky budou vyřízeny na základě objednávky — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději do 10 dnů před stanoveným datem — **Účet pro předplatné:** SBČS Praha 1 — účet č. 9-706-011 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 Be 55 — **Tisknou:** Tiskařské závody, n. p., závod 2, Praha 1 - Malá Strana, Karmelitská 6 — **Dohlédací pošta Praha 07**